

HØRINGSNOTAT

Center i departementet
CGO

Team
Varme

Dato
10. november 2021

J nr. 2021-3711

/ jarys

Høringsnotat vedrørende udkast til lovforslag om ændring af lov om varmforsyning, lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. (Prisregulering af og energieffektiviseringsordning med afgiftsfritagelse for overskudsvarme)

Udkast til ændringslov har været i offentlig høring fra den 8. september til den 6. oktober 2021.

Ved fristens udløb var der indkommet 42 høringsvar, heraf har 25 haft selvstændige bemærkninger til udkastet. De høringsparter, der har haft selvstændige bemærkninger, er: Rådet for Grøn Omstilling, Forbrugerrådet TÆNK, CP Kelco, SYNERGI, Aalborg Portland, Danske Revisorer FSR, DANAK, Drivkraft Danmark, Dansk Erhverv, Procesindustrien, Danske Advokater, Dansk Gartneri, E.ON Danmark A/S, Datatilsynet, Landbrug og Fødevarer, Dansk Industri, Brintbranchen Hydrogen Danmark, Dansk Affaldsforening, Centalkommunernes Transmissionsselskab (CTR), HOFOR, Dansk Energi, Ørsted, Dansk Fjernvarme, Forsyningstilsynet og KL.

Svarene har berørt følgende punkter:

1. Bagatelgrænse og kollektive varmforsyningsanlæg
2. Indførelsen af et prisloft
3. Anmeldelsespligt
4. Forsyningstilsynets tilsyn
5. Øvrige bemærkninger til prisreguleringen
6. Udvidelse af afgiftsfritagelsen
7. Administration af energieffektiviseringsordningen
8. Certificering
9. Tilsyn med energieffektiviseringsordningen
10. Krav til virksomhederne i energieffektiviseringsordningen
11. GDPR
12. Overgangsregler
13. Konsekvenser ved ændrede afgifter

Nedenfor gengives de væsentligste punkter i de indkomne høringsvar efterfulgt af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets bemærkninger for hvert emne (i kursiv).

Det skal bemærkes, at hørings svarene kun er gengivet i hovedtræk. Såfremt hørings svar giver anledning til ændringer i ændringslovforslaget, vil det fremgå af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets bemærkninger. For detaljerede oplysninger om svarenes indhold henvises der til de fremsendte hørings svar, som kan ses på Høringsportalen.

Ud over de ændringer, som hørings svarene har givet anledning til, er der foretaget en række mindre ændringer, herunder redaktionelle og lovtekniske ændringer i ændringslovforslagets bemærkninger.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet takker for de modtagne hørings svar, herunder de generelle bemærkninger til ændringslovforslaget, der kan ses i de samlede hørings svar på høringsportalen. Nedenfor gennemgås de specifikke bemærkninger, hvor høringsparterne har gjort opmærksom på ønsker til ændringer eller i øvrigt er fremkommet med mere indholdsmæssige bemærkninger.

1. Bagatelgrænse og kollektive varmforsyningsanlæg

Danske Advokater bemærker, at reguleringen vil kunne forenkles betydeligt ved at undtage alle overskudsvarmeleverandører fra varmforsyningslovens § 20, stk. 1, og ikke kun de små leverandører. Det medfører, som det er hensigten, at overskudsvarmeleverandører hverken vil være underlagt anmeldelsespligt eller tilsyn. § 20, stk. 18, kan herefter udformes som en begrænsning af princippet om nødvendige omkostninger i § 20, stk. 1, således, at udgifter til energi kun kan indregnes i prisloftet, hvis der er tale om køb af overskudsvarme.

Danske Advokater bemærker, at den foreslåede § 20, stk. 18, bør gælde for alle virksomheder omfattet af § 20, stk. 1, og ikke være begrænset til kollektive varmforsyningsanlæg.

CTR vurderer bagatelgrænsen som fornuftig, da det administrative arbejde med at prisregulere for anlæg af denne størrelse næppe står mål med det, der kan opnås.

Dansk Fjernvarme finder det glædeligt, at de anlæg, som undtages, ikke omfattes af prisreguleringen og de pålagte administrative bestemmelser, herunder at anlæggene fortsat ikke kan opnå priser højere end substitutionsprisen. Den praksis, der er omkring substitutionsprisen, er et væsentligt element i forbrugerbeskyttelsen, og fjernvarmeselskaber kan godt håndtere overskudsvarmekontrakter på en måde, som ikke øger overskudsvarmeleverandørernes risici. Dansk Fjernvarme ser gerne, at bagatelgrænsen sættes højere, f.eks. ved 1 MW- varmekapacitet, da de administrative og reguleringsmæssige byrder, som pålægges

overskudsvarmeleverandørerne, kan forekomme som en barriere for udnyttelse af små overskudsvarmekilder.

KL mener, at det er positivt, at der er indført en bagatelgrænse således, at mindre overskudsvarmeleverandører ikke omfattes af prisreguleringen. En bagatelgrænse på 0,25 MW er dog nok for lav. KL foreslår, at denne sættes højere, f.eks. til 1 MW, så det sikres, at de mindre overskudsvarmekilder udnyttes og ikke strandes pga., at udgifterne overstiger fortjenesten.

Forsyningstilsynet er generelt enig i, at der bør gennemføres en ændring af varmforsyningsloven, som indeholder en bagatelgrænse på overskudsvarmeleverancer på under 0,25 MW, da varmemængderne her er så små, at de administrative omkostninger for både overskudsvarmeleverandørerne og Forsyningstilsynet ikke står mål med gevinsterne ved regulering/tilsyn.

Forsyningstilsynet bemærker, at kapacitetsbegrebet 0,25 MW udspringer af varmforsyningslovens § 2, stk. 2. På et varmeproduktionsanlæg vil effekten (f.eks. i MW) typisk fremgå af mærkepladen. Overskudsvarme produceres ikke som et selvstændigt produkt, jf. definitionen. Forsyningstilsynet finder derfor, at det kan overvejes at ændre grænsen til en årlig leverance på mindre end 2.350 MWh (svarende til en kapacitetsgrænse på 0,25 MW) eller supplere begrebet med at angive mængden på 2.350 MWh.

Med de foreslåede regler kan en overskudsvarmeleverandør potentielt være undtaget i år 1, men omfattet i år 2 (grundet ekstraordinær stor leverance +2.350 MWh ift. år 1 og 3) og undtaget igen i år 3. Det kan derfor overvejes at fastsætte regler, der indebærer, at overskudsvarmeleverandøren først bliver omfattet, når leverancen overstiger 2.350 MWh i to på hinanden følgende år, eller efter andre nærmere betingelser, der gør, at overskudsvarmeleverandøren ikke "switcher" mellem at være omfattet og undtaget fra prisreguleringen.

Forsyningstilsynet vurderer, at der for større overskudsvarmemængder fortsat bør eksistere en økonomisk regulering, som på den ene side sikrer et rimeligt økonomisk incitament til at udnytte overskudsvarmen for overskudsvarmeleverandørerne, og på den anden side sikrer forbrugerne billigst mulig varme.

Forsyningstilsynet bemærker, at det med lovforslaget i øvrigt alene er overskudsvarmeleverandører, der leverer overskudsvarme til kollektive varmforsyningsanlæg, som fremadrettet bliver undtaget fra prisreguleringen. Det kan imidlertid ikke udelukkes, at der er overskudsvarmeleverandører, som ikke leverer overskudsvarme til et kollektivt varmforsyningsanlæg, men som også er omfattet af prisreguleringen i dag. De vil i så fald ikke blive undtaget fra prisreguleringen fremadrettet. Dette bør overvejes og eventuelt adresseres/begrundes i bemærkningerne til lovforslaget.

Ministeriet bemærker, at det følger af de politiske aftaler, at overskudsvarmeleverancer med en kapacitet under 0,25 MW skal fritages fra prisreguleringen. Lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed, således at anlæg, der udnytter og leverer overskudsvarme under 0,25 MW, er fritaget for prisreguleringen og den deraf følgende anmeldelsespligt og Forsyningstilsynets tilsyn. Ministeriet vil således ikke kunne indføre en bagatelgrænse svarende til 1 MW.

Ministeriet bemærker, at ved at indføre en bagatelgrænse på 0,25 MW på det eller de anlæg, der udnytter og leverer overskudsvarme, opnås, at virksomhederne ikke risikerer at være henholdsvis omfattet eller ikke omfattet af reguleringen afhængigt af den årligt leverede mængde overskudsvarme. Dette ville kunne være tilfældet, såfremt grænsen blev ændret til en årlig leverance på mindre end 2.350 MWh. Med den foreslåede kapacitetsgrænse vil det således ikke fra år til år være nødvendigt at vurdere, om prisbestemmelserne finder anvendelse, da det er anlæggets kapacitet, der er afgørende. Dette er præciseret i de specielle lovbemærkninger til den foreslåede § 1, nr. 1.

Ministeriet bemærker, at der for større overskudsvarmemængder i overensstemmelse med de politiske aftaler foreslås indsat en bemyndigelse for ministeren til at kunne fastsætte nærmere regler om et prisloft på overskudsvarme, som vil lægge et loft over den samlede pris, som varmforsyningsvirksomheden, som modtager af overskudsvarme, vil kunne indregne i sine priser, inklusive egne omkostninger til udnyttelse af overskudsvarme. Der er herved tale om en prisregulering af overskudsvarme samtidig med en beskyttelse af varmemeforbrugerne.

Ministeriet er enig i, at det ikke kan udelukkes, at der er virksomheder, som leverer overskudsvarme til andre virksomheder, der ikke kan anses for at være et kollektivt varmforsyningsanlæg. Det har med lovforslaget ikke været hensigten at begrænse reglernes anvendelse til kun at angå levering til kollektive varmforsyningsanlæg. På den baggrund er der overalt i lovforslaget foretaget de nødvendige ændringer fra kollektive varmforsyningsanlæg til varmforsyningsvirksomheder - dog ikke ved gengivelse af den for visse producenter eksisterende overskudsmulighed i § 20 b, idet denne bestemmelse alene giver ret til overskud ved levering til kollektive varmforsyningsanlæg.

2. Indførelsen af prisloft

Generelt om prisloft

CTR bemærker, at det kan virke mod hensigten at lave et prisloft, hvor overskudsvarmeprojekterne skal konkurrere med de billigste VE-projekter i hele

landet. Hvis man politisk ønsker overskudsvarme frem for f.eks. biomasse, bør prisloftet tage udgangspunkt i biomasse.

CTR bemærker, at det med den foreslåede formulering er uklart, om al overskudsvarme, der sælges til et prisloft, dermed bliver taget ud af varmforsyningslovens § 20, stk. 1 's formulering om "nødvendige omkostninger". Som CTR læser bemærkningerne, er hensigten, at overskudsvarme ikke skal være omfattet af kravet om nødvendige omkostninger, men finder, at det uanset hvad bør præciseres i lovteksten, så der ikke kan være tvivl.

Dansk Erhverv fremfører, at behovet for overhovedet at fastlægge et prisloft bør genbesøges. Dansk Erhverv bemærker, at der i stedet for et loft bør skabes klare incitament for, at fjernvarmeselskaberne altid forhandler sig til den bedst mulige pris.

Dansk Fjernvarme udtrykker bekymring ved anvendelsen af et prisloft generelt som reguleringsværktøj, idet erfaringerne fra affaldsprisloftet ikke udelukkende har været gode. Dansk Fjernvarme bemærker bl.a., at prislofter risikerer at skade forhandlingsformen, og at prislofter kan forekomme at være fastsat mere eller mindre tilfældigt. Dansk Fjernvarme bemærker ligeledes, at udsving i fx temperaturer og varmebehov kan gøre det svært at vide, om en pris vil lande under prisloftet. Dertil kommer, at et prisloft typisk afspejler det tidspunkt, hvor prisloftet fastsættes og efterfølgende skal justeres, hvorfor det kan forekomme at være en politisk metode til positionering.

Dansk Fjernvarme bemærker derudover, at det lader til, at substitutionsprisprincippet opretholdes sammen med prisloftet. Dermed opstår der forskel mellem varmforsyningslovens bestemmelser, som tillader indregning af brændsler, og dette lovforslag, som forbyder indregning af brændsler.

SYNERGI finder, at det virker unødvendigt med prisloftet. SYNERGI bemærker, at prisfastsættelsen bør foregå helt uden statslig indblanding for at sikre, at incitamentet til at anvende overskudsvarme ikke bliver modvirket. Desuden bør det bemærkes, at man i dag anvender substitutionsprisprincippet, der betyder, at overskudsvarmen altid skal kunne konkurrere i pris med andre løsninger.

HOFOR bemærker, at prisloftet opfattes som en stramning af prisreguleringen med henblik på at begrænse falsk overskudsvarme. HOFOR ser ikke behovet for denne stramning og mener, at det vil være svært at producere falsk overskudsvarme, hvis man enten deltager i energieffektiviseringsordningen eller betaler den relativt høje afgiftssats.

Ørsted bemærker, at det fremgår af lovbemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2 og 4, at § 20, stk. 18, alene omfatter industriel overskudsvarme og eldrevne varmepumper, der udnytter industriel overskudsvarme. Ørsted anbefaler for

læsevenlighedens skyld, at det fremstår mere præcist. Eventuelt kunne man henvise til definitionerne, således at denne klarhed fremgår eksplicit. Ørsted noterer sig endvidere, at bestemmelsen alene er begrænset til "rene industrianlæg for overskudsvarme", og at der skal være tale om overskudsvarme leveret til kollektive forsyningsanlæg.

Ministeriet bemærker, at det fremgår af den politiske aftale, at der skal indføres et prisloft på overskudsvarme. Hensigten med prisloftet er ikke at begrænse investeringer i biomasse eller andre teknologier men at sikre, at varmforsyningsvirksomheder ikke blot skal sammenligne med sine eksisterende anlæg, når virksomheden overvejer at modtage overskudsvarme, men også skal forholde sig til sin alternative investering. Prisloftet skal derfor afspejle varmforsyningsvirksomhedens alternative investering og på den måde supplere substitutionsprisen i forhandlingen mellem varmforsyningsvirksomhed og overskudsvarmevirksomhed.

Muligheden for at opnå et individuelt prisloft bidrager til, at prisloftet kan tage lokale hensyn.

Der indføres en bagatelgrænse, hvorefter anlæg under 0,25 MW, der udnytter og leverer overskudsvarme, helt undtages fra prisreguleringen. For øvrig overskudsvarmeleverance fastsættes et prisloft. Modsat affaldsvarmeprisloftet er der ikke tale om, at prisloftet supplerer prisfastsættelsen efter § 20, stk. 1. Der er heller ikke tale om, at virksomheder, der leverer overskudsvarme, på samme måde som et affaldsforbrændingsanlæg, der leverer opvarmet vand eller damp, til dækning af sine produktionsomkostninger, maksimalt kan kræve den laveste af varmeafregningspris af prisen fastsat i medfør af § 20, stk. 1, i lov om varmforsyning, eller prisloftet efter prisloftbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 817 af 21. juni 2017 om et prisloft for opvarmet vand eller damp fra affaldsforbrændingsanlæg). Et prisloft på overskudsvarme vil skulle overholdes af den varmforsyningsvirksomhed, som overskudsvarmen leveres til. Virksomheden, der leverer overskudsvarme, hvor overskudsvarmen er omfattet af regler udstedt i medfør af § 20, stk. 18, er således ikke omfattet af princippet om nødvendige omkostninger, jf. § 20, stk. 1, i varmforsyningsloven. Dette er præciseret i lovbemærkningerne til bestemmelsen. Der er imidlertid indsat en overgangsordning, hvorefter virksomheder, der leverer overskudsvarme, som har indgået leveringsaftaler forud for lovens ikrafttræden, i 2 år kan forblive på den gældende prisregulering.

Ministeriet bemærker, at overskudsvarme, som det er præciseret i lovbemærkningerne, skal forstås i overensstemmelse med den gældende definition i varmforsyningslovens § 1 a, nr. 2. Det følger heraf, at der ved overskudsvarme forstås uundgåelig varme, der er produceret som biprodukt fra industri- eller elproduktionsanlæg eller i tertiærsektoren, der ville blive bortledt uudnyttet i luft

eller vand uden adgang til et fjernvarmesystem. Med overskudsvarme menes blandt andet overskudsvarme fra datacentre, industrielle processer, transformerstationer, supermarkeder, m.v. Varme fra kraftvarmeproduktion anses ikke som overskudsvarme.

Det har som nævnt med lovforslaget ikke været hensigten at begrænse reglernes anvendelse til kun at angå levering til kollektive varmforsyningsanlæg. På den baggrund er der overalt i lovforslaget foretaget de nødvendige ændringer fra kollektive varmforsyningsanlæg til varmforsyningsvirksomheder - dog ikke ved gengivelse af den for visse producenter eksisterende overskudsmulighed i § 20 b, idet denne bestemmelse alene giver ret til overskud for ved levering til kollektive varmforsyningsanlæg. Der henvises til bemærkninger ovenfor om bagatelgrænse og kollektive varmforsyningsanlæg.

Alternativ indretning af prisloftet

CTR fremfører, at prisloftet burde deles i to – ét prisloft for kortvarige aftaler, der kan ligge på et lavt prisloft, og ét prisloft på langvarige aftaler, der kan ligge på et højere niveau, da der med sådanne aftaler kan spares investeringer i reservelast.

Dansk Fjernvarme fremfører, at det bliver vanskeligt at finde kriterier for de VE-anlæg, der skal danne basis for prisloftet, samt finde tilstrækkeligt med data for et ordentligt sammenligningsgrundlag. Dertil forudser Dansk Fjernvarme, at det bliver vanskeligt at fastlægge prisloftet. Dansk Fjernvarme ser hellere, at prisloftet sættes i forhold til virksomhedens omkostninger til deres energikilde. Dansk Fjernvarme tvivler på, at der kan laves en simpel regulering som anført i bemærkningerne.

Dansk Affaldsforening bemærker, at man frem for at anvende priseftervisninger bør anvende reelle varmeproduktionsomkostninger efter samme beregningsprincipper, som bruges for nuværende prisloft for affaldsvarmen.

Forsyningstilsynet bemærker, at det bør fremgå endnu mere klart - eventuelt af selve lovteksten-, at det er udgangspunktet, at prisloftet fastsættes af Forsyningstilsynet. Det forventes at blive en udfordring at fastsætte et prisloft udelukkende på baggrund af priseftervisninger. Forsyningstilsynet foreslår, at der gives en bred hjemmel til, at Forsyningstilsynet kan fastsætte prisloft på baggrund af det bedst mulige datagrundlag.

Procesindustrien og Aalborg Portland fremfører, at hvad angår perioden frem til, at fjernvarmeselskaberne har etableret konkrete lokale VE-alternativer til den nuværende fossilt baserede varmforsyning, er det Procesindustriens anbefaling, at det individuelle prisloft for overskudsvarme fortsat udgøres af substitutionsprisen ift. den eksisterende varmeproduktion.

Ministeriet bemærker, at det fremgår af den politiske aftale, at der skal indføres et prisloft for overskudsvarme. Prisloftet udgør den maksimale pris for omkostninger til udnyttelse af overskudsvarme. Prisloftet vil blive udmeldt årligt og indeholde forskellige fleksibilitetsmuligheder. Det vil bl.a. kunne være muligt at opnå et forhøjet prisloft mod en efterfølgende sænkning.

Prisloftet regulerer ikke selve aftaleindgåelsen. Virksomhederne vil derfor som udgangspunkt kunne aftale såvel korte som langvarige prisaftaler. Virksomhederne, herunder navnlig de varmeforsyningsvirksomheder, som modtager overskudsvarmen, skal imidlertid være opmærksomme på, at der uagtet civile retlige prisaftaler ikke kan indregnes mere for overskudsvarmen end varmekøbers substitutionspris.

Det fremgår også af den politiske aftale, at prisloftet skal fastsættes på baggrund af faktiske priseftersvisninger for omkostninger til de billigste, alternative eksisterende varmeproduktionsanlæg baseret på vedvarende energi, idet der dog ses bort fra atypisk billige anlæg.

Ministeriet har noteret, at det kan blive en udfordring for Forsyningstilsynet at udmelde et prisloft på baggrund af faktiske priseftersvisninger alene. Lovforslaget er på den baggrund ændret med henblik på at give Forsyningstilsynet en øget mulighed for at anvende beregninger og estimater i deres fastsættelse i det omfang, at det bidrager til at afspejle de faktiske omkostninger fra idriftsatte vedvarende energianlæg eller bidrager til at gøre prisloftet mere robust over for fx variationer i elprisen.

Det bemærkes, at det er hensigten, at ministeren udmelder et beregnet prisloft, indtil rammerne for Forsyningstilsynets fastsættelse af et prisloft er klar.

Fastsættelse af prisloftet

Danske Advokater vurderer, at det er vidtgående, at klima-, energi- og forsyningsministeren efter lovbemærkningerne vil kunne fastsætte VE-prisloftet inden bemyndigelse i den foreslåede § 20, stk. 18, er udnyttet. Danske Advokater fremfører, at hovedprincipperne for fastsættelse af loftet bør fastsættes i selve loven.

Ørsted bemærker, at de specielle bemærkninger til lovforslaget er formuleret en anelse "smallere" end de generelle bemærkninger og den politiske aftale. Ørsted vurderer, at det er vigtigt, at man ved tilrettelæggelse af det videre lov- og bekendtgørelsesarbejde ikke begrænses af de specielle bemærkninger, men at man udnytter det fulde råderum, som der er lagt op til i de generelle bemærkninger og den politiske aftale.

Procesindustrien, Aalborg Portland og DI bemærker, at det er centralt, at prisloftet baseres på et gennemsnit af faktisk efterviste og realistiske omkostninger eksklusiv eventuel støtte og inklusiv CO2-omkostninger. Der bør dertil ses bort fra atypisk billige anlæg, og det bør sikres, at prisloftet er fleksibelt overfor lokale forhold. Det fremføres ligeledes, at prisloftet bør fastsættes på baggrund af en positivliste, så der ikke kun peges på en løsning.

Dansk Affaldsforening ønsker afklaret, hvilke varmeproduktionsanlæg, der indgår i fastsættelsen af prisloftet, herunder hvilken form for vedvarende energi, der henvises til i lovforslaget. Dertil fremfører Dansk Affaldsforening, at det kun bør være grundlastanlæg, der inkluderes i fastsættelsen af prisloftet. Dansk Affaldsforening ønsker ligeledes afklaret, hvad der menes med de "billigste" anlæg. Derudover bemærker Dansk Affaldsforening, at priseftervisninger umiddelbart ikke kan anvendes til at fastsætte prisloftet.

Ørsted foreslår en justering til selve formuleringen i stk. 18, således at følgende sætning udelades: *"Prisloftet baseres på de gennemsnitlige omkostninger til de billigste, eksisterende, alternative varmeproduktionsanlæg, som anvender vedvarende energi."* Årsagen til denne justering er, at både forarbejder og den politiske aftale bag lovforslaget lægger op til en mere nuanceret tilrettelæggelse af prisloftet herunder, at der skal ses bort fra atypisk billige anlæg, samt at prisloftet skal være robust overfor eksempelvis årlige udsving i elprisen. Ørsted mener, at det er afgørende, at prisloftet tilvejebringes på det nuancerede grundlag, som er anført i lovbemærkninger og den politiske aftale, hvorfor dette bør afspejles fuldt ud i selve bestemmelsen eller være overladt udelukkende til lovbemærkningerne, således at der ikke efterlades tvivl om dette rum for etableringen af prisloftet.

Ørsted mener, at der bør sikres rum i lovbemærkningerne til at håndtere følgende i den kommende bekendtgørelse for prisloftet: Hvilke anlæg, der indgår i fastsættelsen af prisloftet, tidsforskydning af data for beregning og anvendelse af prisloftet, forskelle i udnyttelsesgrad og temperatur imellem anlæg, som indgår i prisloftet og reguleres af prisloftet.

Ørsted ønsker afklaring om, hvilke anlæg, der skal indgå i fastsættelsen af prisloftet, herunder hvorvidt anlæg, der anvender mindre mængder fossile brændsler, kan indgå i prisberegningen af loftet, eller om man vil kræve ændring i datagrundlaget for priseftervisninger. Ørsted anbefaler derudover, at der bruges en varmepris vægtet med gennemsnittet af de enkelte anlægs varmeproduktion. Ørsted fremfører derudover, at de anlæg, som skal indgå i beregning af prisloftet, bør være varmeselskabernes reelle alternativer, og at det evt. bør præciseres i lovbemærkningerne, at overskudsvarmeanlæg omfattet af prisloftet ikke kan indgå i fastsættelsen af prisloftet. Ørsted bemærker, at det er særdeles vigtigt, at atypisk billige anlæg ikke indgår i beregningen af prisloftet.

Ørsted bemærker tillige, at man ved beregningen af prisloftet er nødt til at sikre en metode til at håndtere, at Forsyningstilsynets data for elpriser og øvrige brændselspriser har en tidsmæssig forskydning på to år, ligesom der også er forskelle i elpriser i forhold til DK1 og DK2, som bør håndteres i beregningerne af prisloftet. Ørsted fremfører, at udsving i el og brændselspriser kan have stor betydning for omkostningerne for udnyttelse af overskudsvarme, og at prisloftet bør korrigeres herefter.

Ministeriet bemærker, at det fremgår af både den politiske aftale og lovforslaget, at prisloftet skal baseres på "de gennemsnitlige omkostninger til de billigste, alternative eksisterende varmeproduktionsanlæg baseret på vedvarende energi, idet der dog ses bort fra atypisk billige anlæg". Ministeriet bemærker, at de nærmere regler for fastsættelse af prisloftet vil blive fastlagt i forbindelse med udarbejdelsen af den kommende bekendtgørelse, herunder hvilke anlæg, der indgår i fastsættelsen samt i hvilket omfang, der kan tages højde for forskelle i fx udnyttelsesgrad og temperatur. Ministeriet bemærker hertil, at det fremgår af aftalen, at prisloftet vil blive indrettet, så det fx er robust over for årlige udsving i elprisen. Ministeriet bemærker ydermere, at afklaring af præcist, hvordan priseftervisninger vil blive anvendt til fastsættelse af prisloftet, vil blive fastlagt i forbindelse med udarbejdelsen af den kommende bekendtgørelse. Ministeriet bemærker, at vedvarende energi henviser til definitionen i Bekendtgørelse af lov om varmeforsyning § 1 a stk. 1. nr. 3. Ministeriet bemærker tillige, at det er blevet præciseret i lovbemærkningerne, at anlæg, der anvender mindre mængder fossile brændsler, vil kunne indgå i fastsættelsen. Ministeriet bemærker ydermere, at overskudsvarmeanlæg ikke vil kunne indgå i fastsættelsen af prisloftet, eftersom at overskudsvarme ikke er omfattet af den anvendte definition af vedvarende energi. Ministeriet henviser til, at muligheden for opnåelse af et individuelt prisloft skaber fleksibilitet i prisreguleringen.

Ministeriet bemærker, at de nærmere regler for fastsættelse af prisloftet derfor vil blive fastlagt i forbindelse med udarbejdelsen af den kommende bekendtgørelse. Ministeriet noterer derudover bemærkningen om, at de specielle bemærkninger er smallere end de generelle bemærkninger og den politiske aftale. Det bemærkes hertil, at de specielle bemærkninger er blevet genbesøgt på baggrund af høringen.

Omkostninger omfattet af prisloftet

Dansk Energi fremfører, at det er afgørende, at prisloftet kan rumme den variation og de lokale forskelle, der forekommer i den virkelige verden. Ellers risikeres det, at gode projekter afskæres fra at blive realiseret. Dansk Energi fremfører derfor, at rammerne for prisloftet bør præciseres i lovforslaget. Dansk Energi opfordrer til, at man som minimum i lovforslagets bemærkninger forholder sig til, hvordan VE-prisloftet korrigeres for sæson, temperatur, udnyttelsesgrad o.l.

Dansk Erhverv fremfører, at såfremt en fuld afskaffelse af et prisloft ikke er realistisk, bør prisloftet fastlægges med tilpas stor margin til, at flest mulige gode projekter kan gennemføres. Det vil sige, at der i fastsættelsen af VE-prisloftet skal tages højde for den variation, der naturligt er i leverandørens omkostning til at levere varme under forskellige omstændigheder, og dermed sikres et bredt prisspænd, hvori overskudsvarmeleverandør og fjernvarmevirksomhed kan forhandle en aftale på plads.

HOFOR forstår, at man først senere vil specificere, hvordan VE-loftet bliver beregnet. HOFOR opfordrer til, at man tager hensyn til, at den pris et fjernvarmeselskab vil kunne betale til en overskudsvarmeleverandør, vil variere hen over året.

KL påpeger, at det er meget vigtigt, prisloftet fastsættes som gennemsnitlig pris, der kan rumme forskelle i bl.a. årstid, elpriser, geografisk differentiering, m.m.

Ørsted bemærker, at forskelle i udnyttelsesgraden i anlæg, der leverer overskudsvarme, kan have stor betydning for, om omkostningerne for udnyttelse kan holdes under et prisloft. Ørsted bemærker, at dette også gør sig gældende for forskelle mellem overskudsvarmens temperatur og temperaturen i det modtagende fjernvarmenet. Dette gør sig bl.a. gældende i forskellen på omkostningerne, hvis overskudsvarmen skal kobles til et transmissionsnet frem for et distributionsnet. Ørsted bemærker på baggrund af dette, at prisloftet bør kunne korrigeres for ovenstående o.l. Alternativt bemærker Ørsted, at der bør kunne gives dispensation med henvisning til andre omkostninger end dem, der er anvendt til at fastsætte prisloftet.

Ministeriet bemærker, at det fremgår af aftalen, at de samlede omkostninger til udnyttelse af overskudsvarme skal holdes under prisloftet. Dette inkluderer også omkostninger, som forekommer på baggrund af variationer i fx sæson, temperatur og udnyttelsesgrad, o.l. Det bemærkes også, at alle omkostninger vil skulle holdes under prisloftet, ikke blot omkostninger, der er anvendt til at fastsætte prisloftet. De nærmere regler for fastsættelse af prisloftet vil blive fastlagt i forbindelse med udarbejdelsen af den kommende bekendtgørelse. Ministeriet bemærker hertil, at det fremgår af aftalen, at prisloftet vil blive indrettet, så det fx er robust over for årlige udsving i elprisen. Ministeriet bemærker tillige, at det vil være muligt at opnå et individuelt prisloft.

Fleksibilitet

Fastlåsning af prisloft

Ørsted bemærker, at der ikke i de specielle bemærkninger er anført, hvordan det årlige loft skal administreres i praksis. Ørsted efterspørger derfor en afklaring af, hvornår et års prisloft vil gælde for et givent anlæg, herunder overskudsvarmeprojekter som er faseopdelt. Dertil bemærker Ørsted, at det årlige prisloft kan vægtes i forhold til et projekts forskellige faser. Ørsted bemærker også, at det bør afklares, om genforhandlinger kan udløse et nyt prisloft. Ørsted bemærker ligeledes, at et midlertidigt prisloft også skal være bindende i hele aftalen for de projekter, som indgås under et midlertidigt prisloft.

Ministeriet bemærker, at det vil være muligt at fastlåse det årlige prisloft. De nærmere regler for fastlåsning af prisloftet vil blive fastlagt i forbindelse med udarbejdelsen af den kommende bekendtgørelse. Det bemærkes hertil, at det fremgår af den politiske aftale, at: "Tidsperioden for VE-prisloftet, som indgår i en aftale mellem overskudsvarmeleverandøren og fjernvarmevirksomheden, reguleres ikke. Hvis det er aftalt, at prisen er fastlåst i en periode under et givent fastlåst loft, vil eventuelle ændringer i prisloftet ikke have betydning for den aftalte pris."

Individuelle prislofter

Procesindustrien og Aalborg Portland fremfører under henvisning til lovforslagets bemærkninger, at det er centralt at sikre, at det individuelle prisloft ikke risikerer at blive udfaset. Det individuelle prisloft skal således være et permanent alternativ til det landsdækkende VE-prisloft.

Ørsted bemærker, at det er vigtigt, at der ikke etableres for snævre kriterier til at få adgang til dispensationer for anvendelse af andet prisloft mv. I den forbindelse skal Ørsted anbefale, at det fastlægges hvilke krav, der gælder, i forhold til den dokumentation, som kræves for at kunne opnå en dispensation.

Dansk Energi fremfører, at muligheden for at opnå et individuelt prisloft skal være en reel og tilgængelig mulighed, der ikke må blive begrænset af eksempelvis lang sagsbehandlingstid og uproportionale dokumentationskrav. Dansk Energi bemærker hertil, at der gives en meget vid bemyndigelse, der ikke tilstrækkeligt opsætter rammer for den endelige udformning af regler i bekendtgørelser, og som efterlader et for stort fortolkningsrum uden for efterfølgende parlamentarisk kontrol. Dansk Energi vil derfor gerne opfordre til, at lovforslaget i meget højere grad angiver, hvordan muligheden for fastsættelse af et individuelt loft udmøntes.

Ministeriet bemærker, at de nærmere regler for fastsættelse af prisloftet vil blive fastlagt i forbindelse med udarbejdelsen af den kommende bekendtgørelse. Det bemærkes, at det ikke er hensigten at udfase muligheden for det individuelle prisloft. Dette er blevet præciseret i lovforslaget. Ministeriet bemærker ligeledes, at det er hensigten, at det individuelle prisloft vil kunne fastlåses. Ministeriet har noteret bemærkningen omkring dispensation, som vil indgå i det videre arbejde. Ministeriet bemærker, at forvaltningsmyndigheder er underlagt forvaltningsretlige principper, herunder at sagsbehandlingstider ikke må være urimeligt lange.

Afskaffelse af substitutionsprisprincippet

Dansk Erhverv foreslår, at kravet om, at den aftalte pris for overskudsvarme også skal holdes under substitutionsprisen, afskaffes, samtidig med at VE-prisloftet indføres. Uden dette er det Dansk Erhvervs opfattelse, at lovforslaget vil få meget begrænset betydning i praksis.

Dansk Energi bemærker, at de foretrækker at overlade prisforhandlingen til fri forhandling. Dansk Energi bemærker, at prisloftet i sig selv ikke skader, men at det skader, at prisen forsat skal holdes under substitutionsprisen. Dansk Energi fremfører, at det er u hensigtsmæssigt, at varmekøber kan forpligte sig til at købe varme til en pris, som de ikke vil være sikre på at kunne betale, hvis substitutionsprisen falder. Dansk Energi fremfører, at dette kan medføre, at fjernvarmeselskaber undlader at indgå i overskudsvarmeprojekter. Dansk Energi fremhæver, at det er positivt, at det vil være muligt at fastlåse prisloftet, men mener ikke, at det vil have effekt, så længe substitutionsprisprincippet fastholdes. Dansk Energi mener således, at fastholdelsen af substitutionsprisen for overskudsvarme er i modstrid med den intention, som aftaleteksten så klart udtrykker.

Ministeriet bemærker, at med lovforslaget er overskudsvarmeleverandører ikke længere omfattet af princippet om nødvendige omkostninger, og kan dermed heller ikke blive ramt af substitutionsprisprincippet, når overskudsvarmen omfattes af et prisloft efter den foreslåede § 20, stk. 18. Det har ikke været hensigten med de politiske aftaler at ophæve princippet om nødvendige omkostninger for den varmeforsyningsvirksomhed, der modtager overskudsvarmen. Det ligger således ikke indenfor for den politiske aftale, som lovforslaget skal implementere, at ophæve substitutionsprisprincippet.

Affaldsvarme, overskudsvarme fra CCS- og ptx-anlæg

Dansk Affaldsforening beder Energistyrelsen vurdere, om varmen fra CCS anlæg vil blive betragtet som overskudsvarme, og derved også skal afregnes til det foreslåede VE-prisloft. Dertil påpeger Dansk Affaldsforening, at hvis CC-anlæg på affaldsenergianlæg skulle blive et lovkrav efter miljølovgivningen, mener Dansk Affaldsforening, at varmen herfra må betragtes som affaldsvarme. Energistyrelsen

opfordres derfor til at se nærmere på varmeafregningen fra affaldsenergianlæggene. Dansk Affaldsforening henleder derudover Energistyrelsens opmærksomhed på, at hvis den kommende konkurrenceudsættelse af affaldsenergien skulle resultere i, at al affaldsvarme måtte blive betragtet som overskudsvarme, og derved skulle afregnes til det foreslåede VE-prisloft, vil det efter Dansk Affaldsforenings vurdering føre til stigninger i affaldstaksterne. Dette kan foranledige en lækage, hvor dansk restaffald behandles under en ringere miljø- og klimamæssig løsning i udlandet. Dansk Affaldsforening vurderer ikke, at omkostningerne ved nyttiggørelsen af affaldsvarmen kan dækkes under et VE-prisloft, og affaldsenergianlæggene kan tilmed blive nødt til at skulle slukke for røggaskondensering, oplagre affald, og/eller bortkøle varme, med en unødigt stor samfundsøkonomisk omkostning.

Brintbranchen fremfører, at elektrolyseprojekter de første år kan have relativt høje omkostninger til udnyttelse af overskudsvarme, som dog vil falde over tid. Derfor foreslås det at introducere incitament for de første "x" MW af udnyttet overskudsvarme fra elektrolyse. Dette kunne tilvejebringes enten ved et særligt prisloft i en overgangsperiode, eller ved tiltag andre steder i regulering (f.eks. incitament i støttemekanismer til brintproduktion).

Ørsted finder, at prisloftet bør tilrettelægges således, at det giver mulighed for anvendelsen af den overskudsvarme, som på en omkostningseffektiv måde kan bidrage positivt til de kollektive varmforsyningsvirksomheders forsyning, herunder overskudsvarme fra fremtidige, store elanlæg som fx PtX. Ørsted forstår det således, at der på nuværende tidspunkt ikke er taget stilling til, hvorledes man skal håndtere eventuelle fremtidige projekter, hvor PtX eventuelt sammenbygges i større omfang med eksisterende kraftvarmeværker. Her kan det blive vanskeligt entydigt at adskille varme produceret på kraftvarmeanlægget, som er underlagt VFL § 20 stk. 1, fra overskudsvarmen, som vil blive underlagt VFL § 20 stk. 18. Det må derfor i fremtiden vurderes, hvorvidt en sådan eventuel samlet varmeleverance fra kraftvarmeværker med PtX projekter vil kunne adskilles og rummes i eksisterende regulering. Ørsted har dog forståelse for, at dette må afvente den fremtidige udvikling på området og vil her blot anmode Energistyrelsen om at notere sig, at der eventuelt kan opstå behov for at håndtere dette.

Ministeriet bemærker, at lovforslaget alene omhandler overskudsvarme. Det bemærkes derudover, at lovforslaget ikke ændrer ved varmforsyningslovens definition af overskudsvarme. Det ligger uden lovforslaget og de politiske rammer, og hermed også uden for dette høringsnotat, at vurdere, hvorvidt enkelte anlæg vil skulle betragtes som overskudsvarme. Ministeriet vil inddrage de modtagne bemærkninger i det videre arbejde med regulering af CCUS, affaldsvarme og ptx anlæg.

3. Anmeldelsespligt

Brintbranchen Hydrogen Danmark bemærker, at forslaget om, at anmeldelse af priser for køb af overskudsvarme foretages af varmforsyningsanlægget, fjerner en væsentlig administrativ byrde fra overskudsvarmeleverandører. Brintbranchen vurderer, at byrden ville være meget større for overskudsvarmeleverandørerne, end det er for overskudsvarmekøberne. Brintbranchen finder derfor, at det er den helt rigtige tilgang.

CTR vurderer forslaget som en klar administrativ lettelse for varmeleverandørerne af overskudsvarme – og for så vidt helt reelt. Det er efter CTRs vurdering ok at lægge det på varmekøberen.

Dansk Fjernvarme bifalder, at pligten til at prisanmelde overgår til forsyningsselskaberne. Dansk Fjernvarme bemærker, at det ikke fremgår klart af hverken lovtækst eller bemærkningerne, om den omkostningsbestemte varmepris bortfalder i forbindelse med prisanmeldelse.

Forsyningstilsynet bemærker, at den foreslåede bestemmelse med fordel kan præciseres, så det fremgår, at det er hele anmeldelsespligten vedrørende overskudsvarmen, der overgår til det kollektive varmforsyningsanlæg.

***Ministeriet** bemærker, at det følger af de politiske aftaler, at de administrative byrder skal lattes for de virksomheder, der leverer overskudsvarme. En lettelse af de administrative byrder opnås bl.a. ved at fjerne de eksisterende anmeldelseskrav af priser m.m. for de virksomheder, der leverer overskudsvarme. Lovforslaget er ændret således, at det fremgår, jf. § 1, nr. 5, at anmeldelse af priser, betingelser m.m. for overskudsvarme, der er omfattet af regler udstedt i medfør af § 20, stk. 18 (prisloftet), skal foretages af den varmforsyningsvirksomhed, som overskudsvarmen leveres til.*

Ministeriet vurderer, at det fremgår tydeligt i bestemmelsen og de tilhørende lovbemærkninger, at det er hele anmeldelsespligten, der overgår til varmforsyningsvirksomheden.

Ministeriet bemærker, at et prisloft på overskudsvarme har til hensigt at regulere den samlede maksimale pris, som varmforsyningsvirksomheden kan indregne som omkostning til køb af overskudsvarme i sine priser. Heri skal indgå de omkostninger, som varmforsyningsvirksomheden har til udnyttelsen af overskudsvarme. Dette fremgår af såvel lovbemærkninger til den foreslåede § 1, nr. 2, og 5. Forsyningstilsynet kan i medfør af § 21, stk. 1, i varmforsyningsloven fastsætte nærmere regler for virksomhedernes anmeldelse til Forsyningstilsynet. Dette gælder fortsat efter indførelsen af et prisloft på overskudsvarme.

4. Forsyningstilsynets tilsyn

Forsyningstilsynet bemærker, at Forsyningstilsynets tilsyn med den del af lovforslaget, som omhandler varmforsyningsvirksomheders (videre) salg af overskudsvarme, kan være yderst vanskelig eller ineffektiv, da der med foreslåede regulering vil være en betydelig asymmetrisk information mellem varmforsyningsvirksomheden og Forsyningstilsynet, eftersom det alene er varmekøber, som kan opgøre substitutionsprisen. Forsyningstilsynet bemærker, at i andre substitutionsprissager, som Forsyningstilsynet igennem årene har ført, har varmekøber haft et betydeligt incitament til at opgøre substitutionsprisen korrekt over for Forsyningstilsynet, da varmekøber i disse sager bruger substitutionsprisen til at få varmesælger til at reducere sin salgspris. Dette vil ikke som udgangspunkt være muligt i sager om overskudsvarme, da OV-leverandøren ikke selv rammes (direkte) af substitutionsprisprincippet.

Forsyningstilsynet bemærker, at der ved at undtage overskudsvarmeleverandører/-leverancer over 0,25 MW fra anvendelsesområdet for § 21, stk. 4, sker en indskrænkning i Forsyningstilsynets indgrebsbeføjelser.

Som Forsyningstilsynet forstår den foreslåede ordning, kan der således ikke længere træffes afgørelser vedrørende urimelighedsbegrebet i forhold til overskudsvarmeleverandører (og leverancer) over 0,25 MW.

Da Forsyningstilsynets beføjelser efter den nye § 21, stk. 4, kun kan gøres gældende over for det kollektive varmforsyningsanlæg, vil det kollektive varmforsyningsanlæg i konkrete sager kunne stå som adressat for pålæg i medfør af § 21, stk. 4, som faktisk kun vedrører forhold relevant for overskudsvarmeleverandører/-leverancer (over 0,25 MW).

Forsyningstilsynet bemærker, at det bør overvejes, om denne konstruktion er hensigtsmæssig og praktisk gennemførlig i konkrete sager, når overskudsvarmeleverandører/leverancer over 0,25 MW (direkte/indirekte) undtages fra området for § 21, stk. 4.

Hvis lovforslaget ændres, således at Forsyningstilsynet i stedet beholder sin indgrebsmulighed over for overskudsvarmevirksomheden, kan det i øvrigt overvejes, om Forsyningstilsynet også bør have indgrebsmuligheder over for overskudsvarmevirksomheden, såfremt denne afregner til en pris over prisloftet.

Forsyningstilsynet finder, at det er mere samfundsmæssigt effektivt, hvis Forsyningstilsynet pålægger overskudsvarmevirksomheden at nedsætte prisen, frem for en civilretlig tvist mellem overskudsvarmevirksomheden og varmforsyningsvirksomheden.

Forbrugerrådet TÆNK bemærker, at den foreslåede anvendelse af et prisloft baseret på vedvarende energi må forventes at understøtte målet om, at

forbrugerne opnår billigst mulig varme for en stor del af forbrugerne. Der kan dog forekomme situationer – hvis omfang ikke er klart ud fra det foreliggende materiale – hvor forbrugere kommer til at opleve prisstigninger som følge af, at de nuværende priser ligger under loftet. Forbrugerrådet Tænk foreslår på denne baggrund, at Forsyningstilsynets forpligtes til at føre tilsyn med omfanget og udbredelsen af sådanne prisstigninger og samtidig gives mulighed for at gribe ind – f.eks. gennem justering af det lokale niveau for prisloftet - således at forbrugernes tab begrænses mest muligt.

CTR bemærker, at det er problematisk med forskydningen af risikoen for korrekt pris. Ændringen betyder, at det er køber af overskudsvarme, der bærer risikoen, hvis den pris, der er aftalt med overskudsvarmevirksomheden, bliver underkendt af Forsyningstilsynet. I det tilfælde vil varmekøber kun kunne indregne Forsyningstilsynets afgørelse i sin pris. CTR finder det i denne sammenhæng afgørende, at prisen ikke kun reguleres af et prisloft, men også fortsat af kravet om nødvendige omkostninger til varmeproduktion, da det i givet fald vil være varmekøber, der skal kunne redegøre for fordelingsnøgler i overskudsvarmevirksomhedens produktionsomkostninger. Hvis overskudsvarmen kun var reguleret af et prisloft, ville dokumentationen være ret enkel, men risikoen den samme. CTR finder, at det er derfor er afgørende for varmeforsyningsvirksomhederne at få skrevet ind i aftaler, at hvis Forsyningstilsynet kommer frem til en anden vurdering, skal aftalen genforhandles. En sådan formulering i aftaler vil være afgørende for ikke som varmekøber at løbe en unødigt risiko, og derfor vil bestemmelsen ikke reelt få betydning i praksis, da virksomhederne er nødt til at tage højde for risikoen i aftalerne.

Ørsted foreslår en tekstmæssig justering ved indsættelse af "alene", således at lovbestemmelsen er mere klar i forhold til bemærkningerne, hvor det entydigt fremgår, at Forsyningstilsynet i forhold til overskudsvarme i henhold til prisloft udelukkende har beføjelser over for varmeforsyningsvirksomheden.

Ørsted er imidlertid bekymret for, at en konstruktion, hvor forpligtelsen og ansvaret for, at varmeprisen overholder prisloftet og substitutionsprisen, lovmæssigt påhviler varmeforsyningsvirksomheden, vil medføre, at denne risiko overvælttes på overskudsvarmevirksomheden i de civile retlige forhandlinger. Dermed vil overskudsvarmevirksomheden i praksis være underlagt et dobbelt prisloft bestående af det laveste af prisloftet og den til enhver tid gældende substitutionspris, og stilles således dårligere end i dag, hvor alene substitutionsprisen danner loftet. Dette vil også betyde, at det gældende prisloft reelt ikke kan fastlåses for hele projektperioden, hvormed overskudsvarmevirksomheden også under den foreslåede regulering vil bære en væsentlig risiko.

Ørsted opfordrer til, at substitutionsprisprincippet fraviges for overskudsvarmeaftag, således at den politiske aftales ambitioner kan indfries.

Dansk Fjernvarme finder det uklart, hvad der menes med, at varmekøber ikke kan efterregulere prisen, såfremt den overstiger substitutionsprisen og kun kan få dækket omkostningerne på anden vis. I Dansk Fjernvarmes fortolkning betyder ændringen, at det er varmekøber, der bærer risikoen, hvis den pris, der er aftalt med overskudsvarmevirksomheden underkendes af Forsyningstilsynet. Det vil derfor være afgørende for varmforsyningsvirksomhederne at få skrevet ind i aftaler, at hvis Forsyningstilsynet kommer frem til en anden vurdering af varmeprisen, skal den genforhandles, ellers nedsættes, så differencen udlignes fremadrettet.

Ministeriet noterer, at enkelte hørings svar beskæftiger sig med, at det er ikke hensigtsmæssigt, at risikoen for overholdelsen af prisreguleringen, og dermed risikoen for et økonomisk tab, alene påhviler den varmforsyningsvirksomhed, som overskudsvarmen leveres til – og ikke som i dag, hvor Forsyningstilsynets tilsyn vedrører både overskudsvarmevirksomheden og varmforsyningsvirksomheden. Det påpeges endvidere, at det stiller krav til aftaleindgåelsen mellem overskudsvarmevirksomheden og varmforsyningsvirksomheden.

Ministeriet bemærker indledningsvist, at varmforsyningsloven ikke regulerer privatretlige aftaler, herunder hvordan hhv. overskudsvarmevirksomhed og varmforsyningsvirksomhed skal indskrive evt. genforhandlingsklausuler m.m. i forbindelse med aftaleindgåelsen, således at parterne i aftaler får håndteret den risiko, der evt. måtte opstå ved, at varmforsyningsvirksomheden måtte have indregnet mere i varmeprisen end prisen fastsat i henhold til varmforsyningsloven. Virksomhederne skal kunne aftale en pris under prisloftet. Civilretlige tvister vil som hidtil skulle behandles ved de almindelige domstole.

Ministeriet bemærker, at det følger af de indgåede politiske aftaler, at virksomheder, der leverer overskudsvarme, skal lettes for administrative byrder uden som i dag at skulle opføre de efter varmforsyningsloven nødvendige omkostninger, der relaterer sig til leverancen af overskudsvarme.

Ministeriet vurderer, at det således er i tråd med de politiske aftaler, at Forsyningstilsynets beføjelser efter den foreslåede indsættelse i § 21, stk. 4, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1. nr. 6, alene kan gøres gældende over for den varmforsyningsvirksomhed, der køber overskudsvarme, og at varmforsyningsvirksomheden dermed i konkrete sager vil kunne komme til at stå som adressat for pålæg i medfør af § 21, stk. 4. Dette gælder både for vurderingen af "ulovlighed" og "urimelighed". Dette gælder for så vidt også både for leverancer af overskudsvarme fra virksomheder, hvor anlægget er hhv. over eller under 0,25 MW.

Det har ikke været hensigten med den foreslåede regulering, at det i administrativ praksis udviklede substitutionsprisprincip ikke skulle finde anvendelse i forbindelse med overskudsvarme. Produktionsvirksomheder, der leverer til eksempelvis et kollektivt varmforsyningsanlæg, og som er omfattet af princippet om nødvendige omkostninger, vil heller ikke i dag i praksis kunne sælge varme til mere end den laveste af den omkostningsbestemte varmepris og varmemodtagers substitutionspris.

I forhold til substitutionsprissager, og korrekt opgørelse af denne pris, bemærker Ministeriet, at det i første omgang er den pågældende varmforsyningsvirksomhed, der har kendskab til og kan opgøre sin substitutionspris. Det er endvidere den pågældende varmforsyningsvirksomhed, der kender de omkostninger, den har til udnyttelse af overskudsvarme. Afgiver en varmforsyningsvirksomhed urigtige eller vildledende oplysninger, eller efter anmodning undlader at afgive eller tilvejebringe oplysninger, til Forsyningstilsynet, vil virksomheden kunne straffes med bøde efter § 34, stk. 1, nr. 7.

Der er på nuværende tidspunkt ikke lagt op til, at Forsyningstilsynet forpligtes til at føre tilsyn med omfanget og udbredelsen af eventuelle prisstigninger som følge af indførelsen af et prisloft på overskudsvarme.

5. Øvrige bemærkninger til prisreguleringen

FSR har ingen kommentarer af regnskabsmæssig eller revisionsmæssig karakter men anbefaler, at der i stedet for statsautoriseret eller registreret revisor bruges termen "godkendt revisor", som er en samlebetegnelse for både en statsautoriseret og en registreret revisor.

HOFOR bemærker, at den vigtigste pointe for HOFOR er, at det ville være hensigtsmæssigt, hvis det blev gjort klart i lovgivningen, at man også må nyttiggøre den overskudsvarme, som opstår i forbindelse med produktion af fjernkøling.

Ministeriet noterer anbefalingen fra FSR om at anvende termen godkendt revisor, som er en samlebetegnelse for både en statsautoriseret og en registreret revisor. FSRs bemærkning vil indgå i arbejdet med kommende ændringer af varmforsyningsloven.

Til bemærkning fra HOFOR skal Ministeriet henvise til lov om fjernkøling, som indeholder nærmere omkring nyttiggørelse af overskudsvarme, som opstår i forbindelse med produktion af fjernkøling.

6. Udvidelse af afgiftsfritagelsen

Landbrug og Fødevarer efterspørger, at en afgiftsfritagelse på baggrund af en energieffektiviseringsordning bør gælde for intern udnyttelse af overskudsvarme, da det vil have et væsentligt potentiale i forhold til at fremme udnyttelsen af overskudsvarme såvel som i forhold til grønne omstillingsprojekter i erhvervet.

Dansk Fjernvarme efterspørger en bagatelgrænse for mindre overskudsvarmeleverandører, der ville kunne blive fritaget for betaling af overskudsvarmeafgiften, selvom de ikke ville være en del af energieffektiviseringsordningen. Der foreslås, at bagatelgrænsen sættes højere end 0,25 MW, som er bagatelgrænsen vedrørende prisregulering. Dansk Fjernvarme bemærker tillige, at intern udnyttelse af overskudsvarme ikke kan medføre en afgiftsfritagelse.

Ministeriet bemærker, at intern overskudsvarme ikke har en prisregulering, der ville kunne fungere som et værn mod falsk overskudsvarme. Derfor har intern overskudsvarme heller ikke været en del af den politiske aftale vedrørende ordningen. Ministeriet bemærker, at en generel afgiftsfritagelse for mindre overskudsvarmeleverandører ikke er en del af den politiske aftale vedrørende dette lovforslag. Ministeriet bemærker tillige, at det med lovforslaget bliver det afgiftsfrit at sælge eksternt overskudsvarme, hvis den pågældende virksomhed indgår i en energieffektiviseringsordning. Hvis internt overskudsvarme ligeledes var afgiftsfrit, hvis det indgik i en energieffektiviseringsordning, ville det indebære et større mindreprovenu. Derudover bemærkes det at overskudsvarmeafgiften ved lov nr. 138 af 25. februar 2021 blev reduceret for intern overskudsvarme fra i gennemsnit ca. 35 kr. pr. GJ til 25 kr. pr. GJ (2018-priser) hen over året.

7. Administration af energieffektiviseringsordningen

Landbrug & Fødevarer ser gerne, at energieffektiviseringsordningen ikke gøres unødigt bureaukratisk i sine krav til gennemførelse af energigennemgange og til gennemførelse af energieffektiviseringer. Virksomheder der leverer overskudsvarme er i forvejen underlagt strenge miljø- og energimæssige krav, herunder lovpligtige energisyn hvert fjerde år, og det vil derfor være oplagt at koble energieffektiviseringsordningen med øvrig regulering.

Dansk Gartneri fremhæver betydningen af, at der ikke lægges for mange administrative byrder på virksomheder, der ønsker at indgå i energieffektiviseringsordningen for overskudsvarme og forbeholder sig ret til at komme med yderligere bemærkninger i forbindelse med udmøntningen af ordningen.

Ministeriet bemærker, at energieffektiviseringsordningen tager mest muligt hensyn til virksomhedernes administrative byrder. De nærmere krav vil fremgå af

bekendtgørelsen, som udmønter ordningen og som vil blive sendt i offentlig høring særskilt. Der vil blive forsøgt i videst muligt omfang at opnå sammenspil med eventuelle ISO 50001 certificeringer eller energisyn, såfremt dele af disse kan genbruges i energieffektiviseringsordningen.

8. Certificering

Landbrug & Fødevarer opfordrer til, at certificerede energiledelsessystemer godtages som dokumentation for virksomhedernes energieffektivitet

Ministeriet bemærker, at en certificering efter ISO 50001 vil medføre, at virksomheden i forvejen vil have udført nogle af kravene i ordningen, og ligeledes kan man forvente, at visse af energieffektiviseringstiltagene allerede er blevet opdaget eller gennemført. Certificeringen kan dog ikke alene opfylde alle kravene til at kunne deltage i ordningen.

DANAK vurderer, at det er uhensigtsmæssigt med to spor i forhold til verifikation af energigennemgange og energieffektiviseringstiltag, dels en uvildig ekstern ekspert, dels et certificeringsorgan, der er akkrediteret af DANAK eller tilsvarende anerkendt akkrediteringsorgan. Det virker som en omkostningstung løsning, idet der til begge løsninger skal stilles præcise krav til verifikationen, verifikationsprocessen, kompetencer, og opbygges kontrolsystemer, der sikrer korrekte verifikationer. Det skal ligeledes sikres, at de to kontrolsystemer giver den samme sikkerhed for korrekte verifikationer og dermed for korrekte energigennemgange og energieffektiviseringstiltag, således at alle aktører stilles lige.

Ministeriet bemærker, at hensigten med den forenkede ordning er, at anvendelsen af eksterne uvildige eksperter skal være en mindre omkostningstung løsning for virksomhederne, idet den eksterne verifikation vil kunne afgrænses til de overskudsvarmeproducerende anlæg. Der er afsat midler til administration af ordningen i tilstrækkelig grad til at modellen med to spor ift. verifikation kan opretholdes.

DANAK angiver, at teksten i lovforslagets § 1 nr. 7 om § 23 o. stk. 3 nr. 5 om certificeringsorgan, der er akkrediteret af DANAK... bør præciseres, så det fremgår, at verifikationsydelsen skal foretages som en akkrediteret ydelse. Akkrediteringsorganer bedømmer kun korrektheden af ydelser, der gennemføres og rapporteres som akkrediterede ydelser.

Derudover bør teksten om tilsvarende anerkendt akkrediteringsorgan enten præciseres, så det fremgår tydeligt, hvilken anerkendelse det drejer sig om eller forkortes og så sættes reglerne for hvilke akkreditering, der anerkendes, i en underliggende bekendtgørelse.

Ministeriet vurderer, at den anvendte formulering er tilstrækkelig klar og afgrænset. Ministeren er bemyndiget til ved udmøntningen af ordningen at fastsætte nærmere regler om udførelsen af den eksterne verifikation, hvor DANAK tillige vil blive hørt om den nærmere udmøntning af ordningen.

DANAK bemærker, at i lovforslaget, afsnit 2.2.2 Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning, side 20, afsnit nr. 6

er lidt uklar i forhold til akkrediteringsorganer og certificeringsorganer. Det omtalte certificeringsorgan skal være akkrediteret af DANAK eller et tilsvarende akkrediteringsorgan til verificering af energigennemgangen og energieffektiviseringstiltag for at sikre, at effektiviseringen af overskudsvarmeproduktionen er af en tilstrækkelig kvalitet.

Ministeriet tager bemærkningen til efterretning, og bemærkningerne til afsnittet om akkreditering vil blive tydeliggjort i forslagetets bemærkninger.

9. Tilsyn med energieffektiviseringsordningen

Danske Advokater bemærker, at ministeren får i forhold til lovforslagets generelle formål (at fremme udnyttelse af overskudsvarme) og specifikke formål med energieffektiviseringsordningen (at sikre effektiv udnyttelse) en ret vidtgående hjemmel, både med hensyn til at pålægge tiltag og til at få adgang til virksomheden. Ministerens beføjelser bør begrænses til tiltag og tilsyn med selve overskudsvarmeanlægget. Der ses ikke belæg for, at hjemlen kan omfatte virksomhedens øvrige processer, dvs. hovedvirksomheden, som ikke vedrører udnyttelse af overskudsvarme.

Ministeriet tager Danske Advokaters bemærkning til efterretning. En præcisering vil blive indsat i forslagetets specielle bemærkninger, således at det fremgår, at adgangen for ministeren vil omfatte adgang til de dele af virksomhedernes lokaler og anlæg, der vil være relevante for energieffektiviseringsordningen og vil således ikke omfatte virksomhedens øvrige processer og områder, herunder områder, der måtte anvendes som privatbolig.

10. Krav til virksomhederne i energieffektiviseringsordningen

Dansk Fjernvarme bemærker, at den energieffektiviseringsordning som etableres, omfatter den effektivisering som undersøges inden etablering af forbindelsen til fjernvarmeselskabet. Hvis virksomheder ønsker at øge deres produktivitet, kan der ofte opnås energieffektiviseringer i virksomhedernes processer, ved at energiforbruget per fremstillet enhed falder. Denne type energieffektiviseringer medfører ofte uændret overskudsvarmelevering og er ikke problematisk på samme måde som effektiviseringer, som reducerer forekomsten af overskudsvarme.

Ministeriet bemærker, at denne ordning har til hensigt at sikre, at virksomheders overskudsvarmeproduktion gøres så effektiv som muligt, for at fremme den grønne omstilling. Eventuelle økonomiske risici er noget som fjernvarmeverksamheden og den overskudsvarmeproducerende virksomhed må tage med i deres beregninger, når de indgår en aftale om levering af overskudsvarme.

Dansk Fjernvarme foreslår, at virksomheder som leverer overskudsvarme gratis fritages for energieffektiviseringsordningen.

Ministeriet bemærker, at energieffektiviseringsordningen er en frivillig ordning, så det er op til virksomhederne selv at vurdere, om denne ordning er attraktiv for dem eller ej. Virksomheder, der forærer overskudsvarme væk gratis, har ikke været tiltænkt som målgruppe for ordningen.

Rådet for Grøn Omstilling bemærker, at en energieffektiviseringsordning bør administreres, så man rent faktisk får gennemført reelle energieffektiviseringer i

virksomhederne, og som har en tilbagebetalingstid op til 5 år. I denne forbindelse bør der gennemføres en effektiv kontrol med, at virksomhederne efterlever kravene i ordningen.

Ministeriet bemærker, at gennemførelsen af energieffektiviseringsiltagene sikres gennem krav om ekstern verifikation. Den nærmere udmøntning af kontrolkravene vedrørende energieffektiviseringsiltagene vil fremgå af bekendtgørelsen, som udstedes til udmøntning af den endelige ordning.

Rådet for Grøn Omstilling bemærker, at virksomhederne bør gennemføre energieffektiviseringer i forhold til virksomhedernes samlede energiforbrug og ikke kun for den del, der er relateret til processer og anlæg, der producerer overskudsvarme.

Ministeriet bemærker, at der er tale om en forenklet ordning, som indebærer målrettede energieffektiviseringer på overskudsvarmeproduktionen. Dette er i tråd med den politiske aftale, som vedrører overskudsvarme.

Rådet for Grøn Omstilling foreslår, at der stilles krav til, at virksomhederne (evt. med en minimumsgrænse) gennemfører systematisk energiledelse - for større virksomheder i henhold til ISO 50001 og for mindre virksomheder den nye ISO 50005. Ved at stille krav til energiledelse frem for energisyn sikres, at virksomhederne løbende har fokus på deres energiforbrug og løbende gennemfører effektiviseringer.

Ministeriet bemærker, at det er i tråd med den politiske aftale, som vedrører energieffektiviseringsordningen, at der ikke stilles krav om ISO 50001, idet dette vurderedes at være for omkostningstungt for nogle af virksomhederne. De virksomheder der vælger eller som allerede har valgt at implementere ISO 50001, vil dog med fordel kunne genanvende dele af deres certificering i energieffektiviseringsordningen for overskudsvarme.

CP Kelco foreslår en overgangsordning på 5 år, hvor virksomheder selv må bestemme, om de vil drive deres overskudsvarmeprojekter efter overgangsordning eller den nye ordning.

Ministeriet bemærker, at en sådan overgangsordning ikke er mulig at indføre i lovforslaget, idet det giver risiko for at levere falsk overskudsvarme, som energieffektiviseringsordningen er et værn imod og som erstatter det værn som lå i overskudsvarmeafgiften. Det forudsættes i statsstøttevurderingen, at det ene værn erstatter det andet. Der henvises i øvrigt til høringsnotatens afsnit 13. om konsekvenser ved ændrede afgifter.

Drivkraft Danmark bemærker, at rammerne for den kommende energieffektiviseringsordning er ikke beskrevet i detaljer og vil først blive udmøntet i kommende revisioner af bekendtgørelserne. Virksomhederne har allerede etableret certificerede energiledelsessystemer, som bør inddrages, når reglerne skal udmøntes i praksis, for derved at reducere virksomhedernes administration til ordningen mest muligt. En helt ny certificeringsordning vil alene være en ekstra byrde på virksomhederne og ikke i sig selv føre til øget udnyttelse af overskudsvarme.

***Ministeriet** bemærker, at energieffektiviseringsordningen udgør et værn imod, at ineffektiv overskudsvarme leveres til forsyningsnettet. Virksomheder som har implementeret certificerede energiledelsessystemer, vil kunne drage fordel af det allerede implementerede system, idet der på mange punkter vil være sammenfald mellem kravene.*

11. GDPR

Datatilsynet bemærker, at samkøring af personoplysninger udgør en behandling af personoplysninger, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 2, og at en eventuel samkøring af personoplysninger fra registre derfor skal have et behandlingsgrundlag i databeskyttelsesforordningen, jf. forordningens artikel 6.

***Ministeriet** skal til det af Datatilsynet anførte bemærke, at det ikke er hensigten at sammenkøre registre, men at der med forslaget tilvejebringes et hjemmelsgrundlag for udveksling af oplysninger om, hvilke virksomheder er med i ordningen, hvilket kan indebære behandling af personoplysninger. Behandlingen er nødvendig for at sikre tilstrækkelig kontrol med afgiftsbetalingen på afgiftsområdet, og vurderes som led i den offentlige myndighedsudøvelse at være omfattet af databeskyttelsesforordningens art. 6, litra e. Ministeriet tager bemærkningerne til efterretning og præciserer hjemmelsgrundlaget i forslagets bemærkninger.*

Datatilsynet henstiller vedrørende offentliggørelse af oplysninger vedrørende tekniske eksperter, at Energistyrelsen tager stilling til, hvilke bestemmelser i databeskyttelsesforordningen, der vil danne grundlag for udstedelse af regler om offentliggørelse af personoplysninger vedrørende tekniske eksperter, og at dette kommer til at fremgå af bemærkningerne til lovforslaget.

***Ministeriet** skal til det af Datatilsynet anførte bemærke, at der i forbindelse med udmøntningen af ordningen vil blive pålagt Energistyrelsen at offentliggøre godkendte eksperter, hvorfor det vurderes, at behandling er nødvendig af hensyn til offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, hvorfor den vurderes at være omfattet af databeskyttelsesforordningens art. 6, litra e.*

Ministeriet tager bemærkningerne til efterretning og præciserer hjemmelsgrundlaget i forslagets bemærkninger.

12. Overgangsregler

Aalborg Portland bemærker, at der er stor usikkerhed om, hvad der vil være af overgangsregler for indgåede, eksisterende aftaler, for længden af overgangsordningen, og for aftaler, som indgås før lovens virkning, men hvor der endnu ikke påbegyndt leverance. Aalborg Portland finder, at det er væsentligt med en hurtig afklaring om dette, så der ikke skal ventes for længe med at indgå aftaler pga. usikre rammevilkår.

Procesindustrien bemærker, at det er vigtigt at få en hurtig afklaring omkring, hvad der vil være af overgangsregler for indgåede, eksisterende aftaler, for længden af overgangsordningen, og for aftaler, som indgås før lovens virkning, men hvor der endnu ikke påbegyndt leverance. Såfremt dette ikke kommer hurtigt på plads, er der en væsentlig risiko for, at indgåelse af aftaler kommer til at trække ud pga. usikre rammevilkår.

Dansk Fjernvarme bemærker, at det fremgår, at der er etableres en begrænset overgangsordning for prisreguleringen, som antages handle om, at Fjernvarmeselskaber behøver tid til at få etableret prisanmeldelser, og at prisloft formentligt ikke er på plads 1. januar 2022.

Forsyningstilsynet bemærker, at Energistyrelsen bør undersøge, om der er behov for at indsætte specifikke bemyndigelsesbestemmelser til at udstede regler om de særlige overgangsordninger for eksisterende leveringsforhold af overskudsvarme, herunder OV-leverandørens mulighed for indregning af overskud i overgangsperioden, jf. varmforsyningslovens § 20 b.

Ministeriet bemærker, at overgangsreglerne på baggrund af de indkomne hørings svar er præciseret i ikrafttrædelsesbestemmelse i den foreslåede § 7. Det er således præciseret, at de hidtil gældende regler finder anvendelse for aftaler om levering af overskudsvarme, der er indgået inden lovforlagets ikrafttræden den 1. januar 2022, dog kun indtil den 1. januar 2024. Det betyder, at al overskudsvarme over bagatelgrænsen vil være overgået til et prisloft, jf. den foreslåede § 20, stk. 18, senest den 1. januar 2024. Det afgørende for, hvilke regler, der vil være gældende for aftalen, vil være tidspunktet for indgåelse af aftalen. Det præciseres således også, at ændres der på en aftale, som virksomhederne har indgået før den 1. januar 2022, eller indgås en ny aftale efter 1. januar 2022, vil de nye regler med prisloft, anmeldelse og Forsyningstilsynets tilsyn finde anvendelse. For overskudsvarme omfattet af bagatelgrænsen er det præciseret, at overskudvarmen er undtaget fra varmforsyningslovens prisregulering fra tidspunktet for lovforlagets ikrafttræden den 1. januar 2022. Dette gælder uanset, at der måtte være indgået eksisterende leveringsaftaler før den 1. januar 2022.

I forhold til Dansk Fjernvarmes bemærkning om, at fjernvarmeselskaberne behøver tid til at få etableret prisanmeldelser, kan ministeriet oplyse, at det ikke er baggrunden for overgangsordningen. Forsyningstilsynet har kompetencen til at fastsætte nærmere regler for anmeldelse.

13. Konsekvenser ved ændrede afgifter

Vedr. afskaffelse af vederlagsreglen:

E.ON tilkendegiver i sit høringssvar en bekymring for, at lovforslaget fører til, at E.ON ikke kan opretholde sin aftale om aftag af overskudsvarme fra en større dansk industrivirksomhed til nyttiggørelse i varmeforsyningen af virksomhedens lokalområde. Bekymringen skyldes, at E.ON finder det uklart, om den såkaldte vederlagsregel i gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 2. pkt., fortsat skal være gældende. Vederlagsreglen muliggør undtagelse for afgift af virksomheders eksterne leverancer af overskudsvarme og omfatter dem af en særlig øvre grænse for afgiftens størrelse.

Ministeriet bemærker, at ved Aftale om udnyttelse af overskudsvarme af 28. marts 2019 blev aftalepartierne (Socialdemokratiet, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet, Venstre, Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti samt Dansk Folkeparti) enige om at ændre overskudsvarmeafgiften fra en vederlagsbeskatning til en fast afgift for at undgå de tvivlsspørgsmål, der opstod som følge af vederlagsreglen.

Vedr. overgangsordninger:

CP Kelco ApS foreslår i sit høringssvar, at der i lovforslagets §§ 2, 3 og 4 indsættes en overgangsordning, der skal give virksomheder, der har indgået en aftale om levering af overskudsvarme inden en given dato mulighed for i en periode på 5 år efter lovens ikrafttræden at vælge, om virksomheden ønsker at anvende den nye regel eller den regel, der var gældende på det tidspunkt, hvor virksomheden indgik aftale om levering af overskudsvarme. CP Kelco ApS henviser bl.a. til de overgangsordninger, der blev vedtaget med lov nr. 138 af 25. februar 2020 om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. (lov nr. 138 af 25. februar 2020)

Dansk Fjernvarme bemærker, det ikke er hele lov nr. 138 af 25. februar 2021, der foreslås ophævet. Det påpeges, at det er vigtigt, at den resterende del af lov nr. 138 sættes i kraft inden eller samtidig med denne lov.

Ministeriet bemærker, at det følger af lov nr. 138 af 25. februar 2020, at visse virksomheder har mulighed for at beregne overskudsvarmeafgift ud fra, hvad virksomheden gennemsnitligt har betalt i afgift pr. GJ varme af leverancer af overskudsvarme i perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2019. Hvis der ikke er foretaget leverancer af overskudsvarme i den periode, kan virksomheden anvende et senere tidsrum i perioden fra 1. januar 2020 til den 31. december 2020. Loven giver mulighed for at fastlåse overskudsvarmeafgiften i en periode på 15 år til og med den 31. december 2034. Dette gælder dog kun for leverancer af overskudsvarme, der er indgået endelig kontrakt om før den 1. januar 2020.

Der er tale om en overgangsordning, der endnu ikke er sat i kraft. Bemyndigelsen til at sætte denne del af lov nr. 138 i kraft er tillagt skatteministeren. Bemyndigelsen blev givet med henblik på dialog med Kommissionen vedrørende overgangsordningens forenelighed med statsstøttere reglerne.

Det har ikke i dialogen med Kommissionen været muligt at opnå tilstrækkelig retlig sikkerhed for, at denne del af loven ikke indebærer statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked. Derfor indgår indførelse af den beskrevne overgangsordning ikke i lovforslaget.